TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) NUTARTIS

2020 m. gegužės 25 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis – Direktyva 2014/24/ES – Viešieji pirkimai – Direktyva 2014/23/ES – Paslaugų koncesijos – Faktinių ir teisinių aplinkybių, leidžiančių naudingai atsakyti į prejudicinį klausimą, nebuvimas – Nepriimtinumas“

Byloje C-643/19

dėl *Tribunal Central Administrativo Norte* (Šiaurės centrinis administracinis teismas, Portugalija) 2019 m. liepos 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugpjūčio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA

prieš

Município de Peso da Régua,

dalyvaujant

Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA,

Alexandre Barbosa Borges SA,

Fernando L. Gaspar – Sinalização e Equipamentos Rodoviários SA,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin, teisėjai D. Šváby (pranešėjas) ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį,

priima šią

* Proceso kalba: portugalų.

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65), iš dalies pakeistos 2017 m. gruodžio 18 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2017/2365 (OL L 337, 2017, p. 19) (toliau – Direktyva 2014/24), 56 straipsnio 1 dalies ir 60 straipsnio 4 dalies bei konkurencijos principo išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA* (toliau – *Resopre*) ir *Município de Peso da Régua* (Pezo de Regva savivaldybė, Portugalija) ginčą, susijusį su pastarosios sudaryta viešojo pirkimo sutartimi dėl žemės sklypų eksploatavimo parkometrams įrengti ir eksploatuoti.

Teisinis pagrindas

Direktyva 2014/23

3 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014, p. 1), iš dalies pakeistos 2017 m. gruodžio 18 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2017/2366 (OL L 337, 2017, p. 21) (toliau – Direktyva 2014/23), 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šia direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojamos perkančiųjų organizacijų ir perkančiųjų subjektų pirkimų sudarant koncesiją, kurios vertė, kaip numatoma, yra ne mažesnė nei 8 straipsnyje nustatyta riba, procedūros.“

4 Direktyvos 2014/23 5 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) koncesijos – darbų arba paslaugų koncesijos, kaip apibrėžta a ir b punktuose:

<…>

b) paslaugų koncesija – raštu sudaryta piniginės naudos sutartis, kurios pagrindu viena ar daugiau perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų paveda teikti ir valdyti paslaugas (išskyrus a punkte nurodytų darbų vykdymą) vienam arba daugiau ekonominės veiklos vykdytojų, kai atlygį pagal ją sudaro tik teisė eksploatuoti paslaugas, kurios yra sutarties dalykas, arba ta teisė kartu su mokėjimu.“

5 Šios direktyvos 8 straipsnio, kuriame nustatyti vertės riba ir numatomos koncesijų vertės apskaičiavimo metodai, 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma koncesijoms, kurių vertė yra 5 548 000 EUR ar didesnė.

2. Koncesijos vertę sudaro perkančiosios organizacijos ar perkančiojo subjekto sutarties vykdymo laikotarpiu apskaičiuotos koncesininko pajamos, neįskaitant PVM, kurios bus gautos kaip atlygis už darbus ir paslaugas, kurie yra koncesijos dalykas, taip pat už prekes, susijusias su tokiais darbais ir paslaugomis.“

Direktyva 2014/24

6 Direktyvos 2014/24 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šia direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojamos perkančiųjų organizacijų vykdomo pirkimo procedūros, atliekamos siekiant sudaryti viešąsias sutartis [viešojo pirkimo sutartis] ir vykdyti projekto konkursus, jeigu jų numatoma vertė ne mažesnė nei 4 straipsnyje nustatytos vertės ribos.“

7 Šios direktyvos 2 straipsnio „Terminų apibrėžtys“ 1 dalyje numatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

5) viešosios sutartys [viešojo pirkimo sutartys] – atlygintinos sutartys, kurios raštu sudaromos tarp vieno ar daugiau ekonominės veiklos vykdytojų ir vienos ar daugiau perkančiųjų organizacijų, kurių objektas – darbų vykdymas, produktų tiekimas ar paslaugų teikimas;

<…>“

8 Tos direktyvos 3 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje nustatyta:

„Mišriųjų sutarčių, turinčių prekių, darbų ir paslaugų pirkimo sutarčių ir koncesijų elementų, atveju mišrioji sutartis skiriama pagal šią direktyvą, jeigu sutarties dalies, kuri laikoma sutartimi, kuriai taikoma ši direktyva, numatoma vertė, apskaičiuota pagal 5 straipsnį, yra lygi 4 straipsnyje nustatytai atitinkamai vertės ribai arba yra už ją didesnė.“

9 Tos pačios direktyvos 4 straipsnis suformuluotas taip:

„Ši direktyva taikoma pirkimams, kurių numatoma vertė be pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) yra lygi toliau nurodytoms vertės riboms arba didesnė už jas:

<…>

c) 221 000 EUR – viešojo prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių, kurias skiria subcentrinės perkančiosios organizacijos, ir tokių organizacijų rengiamų projekto konkursų atveju; <…>

<…>“

10 Direktyvos 2014/24 56 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Sutartys skiriamos remiantis kriterijais, nustatytais pagal 67–69 straipsnius su sąlyga, kad perkančioji organizacija yra patikrinusi pagal 59–61 straipsnius, jog įvykdytos visos šios sąlygos:

a) pasiūlymas atitinka skelbime apie pirkimą arba kvietime patvirtinti susidomėjimą ir pirkimo dokumentuose nustatytus reikalavimus, sąlygas ir kriterijus, jei taikytina, atsižvelgiant į 45 straipsnį;

b) pasiūlymą pateikia konkurso dalyvis, kuris nėra pašalintas pagal 57 straipsnį ir kuris atitinka perkančiosios organizacijos pagal 58 straipsnį nustatytus atrankos kriterijus ir, jei taikytina, 65 straipsnyje nurodytas nediskriminavimo taisykles bei kriterijus.

Perkančiosios organizacijos gali nuspręsti neskirti sutarties ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusiam konkurso dalyviui, kai nustato, kad pasiūlymas neatitinka 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų taikytinų pareigų.“

11 Šios direktyvos 60 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Ekonominės veiklos vykdytojo techninių pajėgumų įrodymus galima pateikti viena ar daugiau iš XII priedo II dalyje išvardytų priemonių, atsižvelgiant į darbų, prekių arba paslaugų pobūdį, kiekį ar svarbą ir jų paskirtį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prejudicinis klausimas pateiktas nagrinėjant ginčą, susijusį su Pezo de Regva savivaldybės sudaryta viešojo pirkimo sutartimi dėl žemės sklypų eksploatavimo parkometrams įrengti ir eksploatuoti. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šią sutartį laiko „viešojo pirkimo sutartimi dėl žemės sklypų eksploatavimo koncesijos“.

13 Kad būtų sudaryta minėta sutartis, specifikacijose buvo numatytas „techninio ir funkcinio sprendimo tinkamumo“ veiksnys, kurį sudaro 86 „elementarūs poveiksniai“. Kad įrodytų „techninį ir funkcinį sprendimo tinkamumą“, konkurso dalyviai buvo kviečiami dalyvauti tiesioginio pristatymo posėdyje. Per šį posėdį konkurso dalyviai pristatė privalomus pateikti programinę įrangą ir įrenginį, kad įrodytų, viena vertus, specifikacijose numatytų tvarkos ir sąlygų laikymąsi, ir, kita vertus, pasiūlymo charakteristikas. Jei per šį tiesioginio pristatymo posėdį perkančioji organizacija konstatavo, kad konkurso dalyvis atitinka vieno iš šių 86 poveiksnių reikalavimus, už šį poveiksnį jam buvo skiriama dešimt balų. Jei konkurso dalyvis neįrodė, kad atitinka keliamus reikalavimus, arba negalėjo pristatyti privalomos pateikti programinės įrangos ir įrenginio, už atitinkamą poveiksnį jam buvo skiriamas tik vienas balas.

14 *Resopre*, kuri nedalyvavo tiesioginio pristatymo posėdyje, gavo po balą už kiekvieną iš 86 „techninio ir funkcinio sprendimo tinkamumo“ veiksnio poveiksnių. Pezo da Regva savivaldybė konkurso laimėtoja pripažino *Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA*, dalyvavusią tiesioginio pristatymo posėdyje.

15 *Resopre* kreipėsi į *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelos administracinių ir mokesčių bylų teismas, Portugalija) dėl sutarties sudarymo kriterijaus galiojimo. Šiuo klausimu ji nurodė, kad reikalavimas surengti tiesioginį pristatymą prilygsta minimalaus reikalavimo, susijusio su techniniais pajėgumais, nustatymui, kad programinės įrangos ir įrenginio tiesioginis pristatymas nebuvo skirtas ekonomiškai naudingiausiam pasiūlymui nustatyti ir kad nagrinėjamu reikalavimu pažeidžiami proporcingumo ir konkurencijos principai. Ši įmonė, be kita ko, nurodė, kad jai buvo brangu sukurti privalomų pateikti parkometrų prototipą. *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelos administracinių ir mokesčių bylų teismas) nusprendė, kad, norint pristatyti aptariamą programinę įrangą ir įrenginius, ekonominės veiklos vykdytojams, kurie dar neturėjo šios programinės įrangos ir įrenginių, reikėjo investuoti nuo 9 148 iki 9 648 eurų ir kad *Resopre* ieškinys turi būti atmestas. *Resopre* sprendimą atmesti jos ieškinį apeliacine tvarka apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

16 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunal Central Administrativo Norte* (Šiaurės centrinis administracinis teismas, Portugalija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal Europos Sąjungos teisę (visų pirma Direktyvos 2014/24 56 straipsnio 1 dalį ir 60 straipsnio 4 dalį bei laisvos konkurencijos principą) leidžiama, kad, kiek tai susiję su viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūra, kurios tikslas yra suteikti koncesiją eksploatuoti žemės sklypus su tikslu įrengti [bei] eksploatuoti [parkometrus] ir prižiūrėti, kaip laikomasi savivaldybės potvarkyje nustatytų toje komunoje galiojančių taisyklių dėl ribotą laikotarpį naudojamų mokamų automobilių stovėjimo zonų, būtų nustatyta, jog konkurso dalyviai privalo pristatyti privalomus pateikti programinę įrangą ir įrenginį (parkometrą), kad įrodytų, jog laikomasi tiek administracinėse specifikacijose ir konkrečiuose techniniuose reikalavimuose, tiek pasiūlymų specifikacijose nurodytų sąlygų, ir būtų numatytas su veiksniu „techninis ir funkcinis sprendimo tinkamumas“ susijęs sutarties sudarymo kriterijus, vertintinas atsižvelgiant į tokį pristatymą (žr. atrankos procedūros 16 ir 17 punktus)?“

Dėl prejudicinio klausimo priimtinumo

17 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį, jeigu prašymas priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai arba yra akivaizdžiai nepriimtinas, išklausęs generalinį advokatą Teisingumo Teismas gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.

18 Šią nuostatą reikia taikyti šioje byloje.

19 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytus teisinius pagrindus ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo, tik jei akivaizdu, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtini, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2016 m. liepos 7 d. Nutarties *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:548, 28 punktas).

20 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnio, prašyme priimti prejudicinį sprendimą turi būti išdėstytos faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas pateiktas klausimas, ir nurodyta, kas sieja šiuos duomenis ir klausimą. Todėl prieš kreipiantis į Teisingumo Teismą turi būti nustatyta būtina informacija, leidžianti patikrinti Sąjungos antrinės ar pirminės teisės akto taikytinumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 7 d. Nutarties *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:548, 37 punktą).

21 Nagrinėjamu atveju sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra faktinių ir teisinių aplinkybių, kuriomis remdamasis Teisingumo Teismas galėtų konstatuoti Direktyvos 2014/24, kurią prašoma išaiškinti, taikytinumą.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo manymu, pateiktas klausimas susijęs su „viešojo pirkimo sutartimi dėl žemės sklypų eksploatavimo koncesijos“. Taigi iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai nematyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama sutartis turi būti laikoma „paslaugų koncesija“ arba „viešojo pirkimo sutartimi“. Pirma, šis teismas pateikė klausimą dėl Direktyvos 2014/24, taikytinos tik viešiesiems pirkimams. Antra, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos, visų pirma iš Pezo da Regva savivaldybės pranešimo, matyti, kad nagrinėjama sutartis yra paslaugų koncesija, kuriai taikoma Direktyva 2014/23.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, vadovaujantis Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 5 punktu, „viešosios sutartys [viešojo pirkimo sutartys]“ yra atlygintinos sutartys, kurios raštu sudaromos tarp vieno ar daugiau ekonominės veiklos vykdytojų ir vienos ar daugiau perkančiųjų organizacijų, kurių objektas – darbų vykdymas, produktų tiekimas ar paslaugų teikimas.

24 Tačiau pagal Direktyvos 2014/23 5 straipsnio 1 punkto b papunktį „paslaugų koncesija“ yra raštu sudaryta piniginės naudos sutartis, kurios pagrindu viena ar daugiau perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų paveda teikti ir valdyti paslaugas (išskyrus a punkte nurodytų darbų vykdymą) vienam arba daugiau ekonominės veiklos vykdytojų, kai atlygį pagal ją sudaro tik teisė eksploatuoti paslaugas, kurios yra sutarties dalykas, arba ta teisė kartu su mokėjimu.

25 Iš to matyti, kad viešosios valdžios institucijos paslaugų teikėjui suteikta teisė valdyti valstybinę mokamą automobilių stovėjimo aikštelę, už kurią šiam paslaugų teikėjui atlyginama sumomis, gaunamomis iš trečiųjų asmenų už naudojimąsi šia automobilių stovėjimo aikštele, yra viešųjų paslaugų koncesija, kuriai Direktyva 2014/24 netaikytina (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 13 d. Sprendimo *Parking Brixen*, C-458/03, EU:C:2005:605, 43 punktą).

26 Todėl jei šiuo atveju Pezo da Regva savivaldybė atlygina konkurso laimėtojui už parkometrų tiekimą ir automobilių stovėjimo tikrinimo paslaugas, šiuo tikslu sudaryta sutartis turi būti laikoma viešojo pirkimo sutartimi. Tačiau jei ši savivaldybė suteikia žemės sklypų koncesiją tam, kad konkurso laimėtojas įrengtų ir eksploatuotų parkometrus prisiimdamas riziką ir savo sąskaita, sudaryta sutartis turėtų būti laikoma paslaugų koncesija.

27 Taip pat reikia nurodyti, kad sutartis, kurioje yra prekių, darbų ir paslaugų pirkimo sutarčių ir koncesijų elementų, laikytina „mišriąja sutartimi“ pagal Direktyvos 2014/24 3 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą. Taip būtų tokios savivaldybės atveju, kuri, viena vertus, įsigytų parkometrų iš konkurso laimėtojo pagal viešojo pirkimo sutartį dėl prekių tiekimo ir, kita vertus, leistų juos eksploatuoti tam pačiam konkurso laimėtojui pagal koncesijos sutartį.

28 Šiuo atveju, nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsamiai aprašo ginčijamo sutarties sudarymo kriterijaus taikymo tvarką per sutarties sudarymo procedūrą, vis dėlto jis nepatikslina sutartyje numatytos atlyginimo tvarkos ir nenurodo ekonominės veiklos vykdytojo, kuriam tenka su atitinkamų parkometrų eksploatavimu susijusi rizika.

29 Tokiomis aplinkybėmis, pirma, Teisingumo Teismas negali tiksliai nustatyti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomas Direktyvos 2014/24 išaiškinimas bus naudingas šiam teismui priimant sprendimą jo nagrinėjamoje byloje.

30 Antra, reikia priminti, kad sprendimas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą yra vienintelis dokumentas, apie kurį bus pranešta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims. Kadangi pateikto klausimo formuluotė gali būti aiškinama kaip susijusi tiek su koncesija, tiek su viešojo pirkimo sutartimi, valstybių narių vyriausybės ir kitos suinteresuotosios šalys negali naudingai pateikti savo pastabų pagal minėtą 23 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Nutarties *ERDF*, C-669/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:509, 16 ir 20 punktus ir 2017 m. lapkričio 23 d. Nutarties *Cunha Martins*, C-131/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:902, 12 punktą).

31 Vis dėlto reikia priminti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsaugo galimybę pateikti naują prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kai galės pateikti Teisingumo Teismui visą informaciją, leidžiančią jam priimti sprendimą (2018 m. birželio 7 d. Nutarties *easyJet Airline*, C-241/18, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:421, 20 punktas).

32 Šiuo tikslu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudinga priminti, kad Sąjungos direktyvose dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo ir koncesijų tvarkos derinimo numatytos specialios procedūros taikomos tik toms sutartims, kurių vertė viršija kiekvienoje atitinkamoje direktyvoje aiškiai numatytą ribinę vertę. Taigi šiose direktyvose įtvirtintos taisyklės netaikomos sutartims, kurių vertė nesiekia jose nustatytos ribinės vertės (pagal analogiją žr. 2016 m. liepos 7 d. Nutarties *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:548, 29 punktą). Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą turi nurodyti pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutarties numatomą vertę ir patikrinti, ar ji viršija, kiek tai susiję su koncesijomis, Direktyvos 2014/23 8 straipsnyje arba, kiek tai susiję su viešaisiais pirkimais, Direktyvos 2014/24 4 straipsnyje numatytą atitinkamą ribinę vertę.

33 Direktyvos 2014/24 taikymas taip pat gali išplaukti iš Portugalijos teisėje daromos tiesioginės ir besąlyginės nuorodos į šios direktyvos nuostatas. Be to, sudarant viešojo pirkimo sutartis, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, vis dėlto taikomos SESV įtvirtintos pagrindinės taisyklės ir bendrieji principai, visų pirma vienodo požiūrio ir nediskriminavimo dėl pilietybės principai ir iš jų kylanti skaidrumo pareiga, jeigu šios sutartys turi aiškų tarpvalstybinį interesą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 7 d. Nutarties *Sá Machado & Filhos*, C-214/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:548, 33, 35 ir 37 punktus). Šiuo klausimu primintina, kad nepakanka prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti Teisingumo Teismui informacijos, leidžiančios neatmesti aiškaus tarpvalstybinio intereso buvimo galimybės; priešingai, jis turi pateikti duomenis, galinčius įrodyti tokio intereso buvimą (2016 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tecnoedi Costruzioni*, C-318/15, EU:C:2016:747, 22 punktas).

34 Pakanka konstatuoti, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra informacijos nei apie numatomą sutarties vertę, nei apie nacionalinės teisės aktus, iš kurių išplauktų tiesioginė ir besąlyginė nuoroda į Sąjungos teisę, nei apie kitas aplinkybes, kuriomis remdamasis Teisingumo Teismas galėtų nuspręsti, kad egzistuoja aiškus tarpvalstybinis interesas. Net darant prielaidą, kad aptariama sutartis yra viešojo pirkimo sutartis, Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, kurios būtinos siekiant konstatuoti Sąjungos teisės taikytinumą pagrindinėje byloje.

35 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nutaria:

2019 m. liepos 26 d. sprendimu pateiktas *Tribunal Central Administrativo Norte* (Šiaurės centrinio administracinio teismo, Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra akivaizdžiai nepriimtinas.

Parašai.